

The Modern State In The Eyes Of Halakhah

1. *Smilow v. United States*, 465 F.2d 802, 804 (2d Cir. 1972)

We begin with appellant's claim that he is privileged from testifying before the grand jury by reason of the first amendment freedom of worship clause. Appellant asserts that as an "observant and committed Jew" he must refuse to answer the grand jury questions or else suffer "Divine punishment and ostracism from the Jewish Community" as an "informer." The legal claim is apparently a novel one and its precise religious basis is not clear from the record before us. But even assuming arguendo that there is such a tenet of Jewish law and that appellant devoutly embraces it, this would not be sufficient justification for appellant's conduct.

2. *Bava Basra 54b*

א"ל אביי לרב יוסף מי אמר שמואל הכי והאמר שמואל דינא דמלכותא דינא ומלכא אמר לא ליקני ארעא אלא באיגרתא אמר ליה אנא לא ידענא עובדא הוה בדורא דרעותא בישראל דזבן ארעא מעובד כוכבי' ואתא ישראל אחרינא רפיק בה פורתא אתא לקמיה דרב יהודה אוקמה בידא דשני Abaye said to Rav Yosef: Did Shmuel actually say this? But doesn't Shmuel say that the law of the kingdom is the law, and the king said that land may not be acquired without a document? Rav Yosef said to him: I do not know how to reconcile this contradiction, but there was an incident in the village of Dura that was founded by shepherds, where there was a Jew who purchased land from a gentile by giving money, and in the interim another Jew came and plowed it a bit. The two Jews came before Rav Yehuda for a ruling, and he established the property in the possession of the second individual. This accords with the ruling of Shmuel that the property is ownerless until a Jew performs an act of acquisition.

3. *Rosh Hashana 17a*

המינין והמסורות והאפיקורסים שכפרו בתורה ושכפרו בתחיית המתים ושפירשו מדרכי צבור ושנתנו חיתתם בארץ חיים ושחטאו והחטיאו את הרבים כגון ירבעם בן נבט וחביריו יורדין לגיהנם ונידונין בה לדורי דורות 'שנאמר (ישעיהו סו, כד) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי וגו' The heretics; **and the informers**; and the apostates [*apikorsim*]; and those who denied the Torah; and those who denied the resurrection of the dead; and those who separated from the ways of the Jewish community and refused to share the suffering; and those who cast their fear over the land of the living; and those who sinned and caused the masses to sin, for example, Jeroboam, son of Nebat, and his company; **all of these people descend to Gehenna and are judged there for generations and generations**, as it is stated: "And they shall go forth, and look upon the carcasses of the men that have rebelled

against Me; for their worm shall not die; neither shall their fire be quenched; and they shall be an abhorrence to all flesh” (Isaiah 66:24).

4. Choshen Mishpat 388:9

אָסוּר לְמִסֵּר לְיִשְׂרָאֵל בְּיַד גּוֹיִים, בֵּין בְּגוּפוֹ בֵּין בְּמִמוֹנוֹ; וְאִפְלוּ הָיָה רָשָׁע וּבַעַל עֲבֻרוֹת; וְאִפְלוּ הָיָה מִצַּר לוֹ וּמִצָּעָרוֹ וְכָל הַמוֹסֵר יִשְׂרָאֵל בְּיַד גּוֹיִים, בֵּין בְּגוּפוֹ בֵּין בְּמִמוֹנוֹ. אִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא

5. Berachot 58a

ר' שילא נגדיה לההוא גברא דבעל מצרית אזל אכל ביה קורצי בי מלכא אמר איכא חד גברא ביהודאי דקא דיין דינא בלא הרמנא דמלכא שדר עליה פריסתקא כי אתא אמרי ליה מה טעמא נגדתיה להאי אמר להו דבא על חמרתא אמרי ליה אית לך סהדי אמר להו אין אתא אליהו אדמי ליה כאיניש ואסהיד אמרי ליה אי הכי בר קטלא הוא אמר להו אנן מיומא דגלינן מארעין לית לן רשותא למקטל אתון מאי דבעיתון עבידו ביה

Rabbi Sheila ordered that a man who had relations with a gentile woman be flogged. That man went to inform the king and said: There is one man among the Jews who renders judgment without the king's authority [*harmana*]. The king sent a messenger [*peristaka*] for Rabbi Sheila to bring him to trial. When Rabbi Sheila came, they said to him: Why did you order flogging for this man? He said to them: Because he had relations with a female donkey. They said to him: Do you have witnesses that he did so? He replied: Yes, and Elijah the prophet came and appeared as a person and testified. They said to Rabbi Sheila: If so, he is liable for the death penalty; why did you not sentence him to death? He replied: Since the day we were exiled from our land we do not have the authority to execute, but you, do with him as you wish.

כי הוה נפיק אמר ליה ההוא גברא עביד רחמנא ניסא לשקרי הכי אמר ליה רשע לאו חמרי איקרו דכתיב (יחזקאל כג. כ) אשר בשר חמורים בשרם חזייה דקאזיל למימרא להו דקרינהו חמרי אמר האי רודף הוא והתורה אמרה אם בא להרגך השכם להרגו מחייה בקולפא וקטליה

As he was leaving, that man said to Rabbi Sheila: Does God perform such miracles for liars? He replied: Scoundrel! Aren't gentiles called donkeys? As it is written: "Whose flesh is as the flesh of donkeys" [Ezekiel 23:20](#).

Rabbi Sheila saw that he was going to tell the Persian authorities that he called them donkeys. He said: This man has the legal status of a pursuer. He seeks to have me killed. And the Torah said: If one comes to kill you, kill him first. He struck him with the staff and killed him

6. Bava Kamma 117a

ההוא גברא דהוה בעי אחוויי אתיבנא דחבריה אתא לקמיה דרב א"ל לא תחוי ולא תחוי א"ל מחוינא ומחוינא יתיב רב כהנא קמיה דרב שמטיה לקועיה מיניה

(קרי רב עילויה) (ישעיהו נא. כ)

בניך עולפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר מה תוא זה כיון שנפל במכמר אין מרחמין עליו אף ממון של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים אין מרחמין עליו

There was a certain man who desired to show another individual's straw to the gentile authorities. He came before Rav, who said to him: Do not show it and do not show it. The man said to him: I will show it and I will show it. Rav Kahana was sitting before Rav, and, hearing the man's disrespectful response, he dislodged the man's neck from him.

אמר ליה עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה אמר ליה מאי אעביד הרמנא דמלכא הוא אמר ליה אבון and said to him: Until when will you inform on the nation of our God to be sentenced to execution? Rabbi Yishmael, son of Rabbi Yosei, said to Elijah: What should I do? It is the king's edict that I must obey. Elijah said to him: Faced with this choice, your father fled to Asia. You should flee to Laodicea rather than accept this appointment.

10. Niddah 61a

הנהו בני גלילא דנפק עלייהו קלא דקטול נפשא אתו לקמיה דרבי טרפון אמרו ליה לטמרינן מר אמר להו היכי נעביד

אי לא אטמרינכו חזו יתייכו אטמרינכו הא אמור רבנן האי לישנא בישא אע"ג דלקבולי לא מבעי מיחש ליה מבעי זילו אתון טמרו נפשייכו

It was rumored about certain Galileans that they killed a person. They came to Rabbi Tarfon and said to him, "hide us." Rabbi Tarfon replied, "What shall I do? If I do not hide you, you will be seen. Should I hide you? The Sages have said that rumors, even though they may not be accepted, nevertheless, should not be dismissed. Go and hide yourselves."

11. Mordechai, Bava Kama, Hagozel 117

ואע"ג דשאר מזיקין, ואפילו גנב וגזלן, אין מורידין אותו התם [בדין מוסר] - היינו טעמא, דהואיל והולך ומרוויח לעובד כוכבים ומפסיד לישאל, מכוער הוא, שמרגיל עצמו למסור ממון ביד עובדי כוכבים. הלכך דינו חמור מכל המזיקין

Even though as a general matter we do not push into a pit [to kill] any tort-feasor, even a thief or an armed robber, **the reason an informer is different is that the pagans gain and the Jews lose through this conduct; this is disgusting and one who regularly trains himself to engage in such informing to pagans -- his status is worse than other tort-feasors.**

12. Gittin 7a

שלח ליה מר עוקבא לר' אלעזר בני אדם העומדים עלי ובידי למסרם למלכות מהו

Mar Ukva sent a letter to Rabbi Elazar: With regard to people who stand over and torment me, and I have the power to deliver them into the hands of the government, what is the *halakha*?

שרטט וכתב ליה (תהלים לט. ב) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי אע"פ שרשע לנגדי אשמרה לפי מחסום

Rabbi Elazar scored parchment and wrote to him the following verse: "I said: I will take heed to my ways, that I do not sin with my tongue; I will keep a curb upon my mouth, while the wicked is before me" ([Psalms 39:2](#)). Rabbi Elazar quoted this verse to allude to the following response: Even though "the wicked is before me," "I will keep a curb upon my mouth."

שלח ליה קא מצערי לי טובא ולא מצינא דאיקום בהו שלח ליה (תהלים לז.ז) דום לה' והתחולל לו דום לה' והוא יפילם לך חללים חללים השכם והערב עליהן לבהמ"ד והן כלין מאיליהן הדבר יצא מפי ר"א ונתנוהו לגניבא בקולר

Mar Ukva sent word to him again: They are tormenting me a great deal and I cannot stand them. Rabbi Elazar sent to him in response: "Resign yourself to the Lord, and wait patiently [*hitholel*] for Him; do not fret yourself because of he who prospers in his way, because of the man who brings wicked devices to pass" (Psalms 37:7). This verse indicates: "Resign yourself to the Lord," i.e., do not do anything, and He will strike them down as many corpses [*halalim*]. Rise before and stay later than them in your visits to the study hall, and they will disappear on their own. The matter emerged from the mouth of Rabbi Elazar, and Geneva, Mar Ukva's tormentor, was placed in a neck iron [*kolar*], as one sentenced by the government.

13. Choshen Mishpat 388:12

כָּל הַמוֹסֵר הַצְּבוּר וּמַצְעָרוֹ, מִתֵּר לְמוֹסְרוֹ בְּיַד גּוֹיִים לְהַפֹּתוֹ וּלְאַסְרוֹ וּלְקַנְסוֹ; אֲכַל מִפְּנֵי צַעַר יָחִיד אָסוּר לְמוֹסְרוֹ הַגָּדוֹ: (וע"ל סימן תכ"ה ס"א). מִי שֶׁעוֹסֵק בְּזִיוּפִים וְכַדוּמָה, וַיֵּשׁ לְחֹשׁ שְׂיִזְיִק רַבִּים, מִתְרַיֵּן בּוֹ שְׂלֵא יַעֲשֶׂה, וְאִם אֵינּוּ מְשַׁגֵּיחַ, יְכוּלִין לְמוֹסְרוֹ

14. Maimonides, Hilchot Sanhedrin 26:7

כל הדין בדייני עכו"ם ובערכאות שלהן אף על פי שהיו דיניהם כדיני ישראל הרי זה רשע וכאילו חרף וגדף והרים יד בתורת משה רבינו שנאמר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לפנייהם ולא לפני עכו"ם לפנייהם ולא לפני הדיוטות היתה יד העכו"ם תקיפה ובעל דינו אלם ואינו יכול להוציא ממנו בדייני ישראל יתבענו לדייני ישראל תחלה אם לא רצה לבא נוטל רשות מבית דין ומציל בדייני עכו"ם מיד בעל דינו

Whoever adjudicates in a non-Jewish court ... is wicked and it is as though he has reviled, blasphemed and rebelled against the law of Moses.

15. Choshen Mishpat 388:10

יִמְתֵּר לְהַרְגֵּם הַמוֹסֵר אֶפְלוֹ בְּזִמְנוֹ הַזֶּה. וּמִתֵּר לְהַרְגוֹ קִדְּם שְׂיִמְסֵר, אֲלֵא כְּשֶׁאָמַר: הֲרִינִי מוֹסֵר פְּלוֹנִי בְּגוֹפּוֹ אוֹ בְּמִמוֹנּוֹ, אֶפְלוֹ מִמוֹן קָל, הִתִּיר עֲצָמוֹ לְמִיתָה, וּמִתְרַיֵּן בּוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ: אַל תִּמְסֵר, אִם הָעִיז פְּנֵיו וְאָמַר: לֹא כִי אֲלֵא אֶמְסַרְנִי, מִצָּוָה לְהַרְגוֹ, וְכָל הַקִּדְּם לְהַרְגוֹ, זָכָה. הַגָּדוֹ: וְאִם אֵין פְּנָאֵי לְהַתְרוֹת בּוֹ, אֵין צְרִיךְ הַתְרָאָה (הַמַּגִּיד פ"ח דְּחוֹבֵל). וַיֵּשׁ אוֹמְרִים דְּאֵין לְהַרְגֵּם הַמוֹסֵר אֲלֵא אִם כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ בְּאֶחָד מֵאַבְרָיו, אֲכַל אִם אֶפְשָׁר לְהַצִּיל בְּאֶחָד מֵאַבְרָיו, כְּגוֹן לְהַתֵּךְ לְשׁוֹנוֹ אוֹ לְסַמּוֹת עֵינָיו, אָסוּר לְהַרְגוֹ, דְּהָרִי לֹא גֵרַע מִשְׂאָר רוֹדֵף (תְּשׁוּבַת מִיְמוֹנֵי הַב"ל וּמְרַדְכֵי הַב"ל בְּשֵׁם מַהֲר"מ)

16. Aruch HaShulchan, Choshen Mishpat 388:7

הערה: ידוע לכל קוראי הדורות שבזמן הקדמון במדינות הרחוקות לא היה לאיש בטחון בגופו וממונו מפני השודדים והאנסים אף שנשאו עליהם שם משרה כידוע גם היום מאיזה מדינות מאפריקא השוד והחמס שפחות הממשלה עושים ועל טוב יזכרו מלכי אירופא וביחוד אדונינו הקיר"ה מרוסא ואבותיו הקיסרים ומלכי בריטניא שפרשו כנפי ממשלתם בארצות הרחוקות למען יהי לכל איש ואיש בטחון על גופו וממונו באופן שהעשירים לא יצטרכו להסתיר עצמם שלא ישללו ממונם... ויהרגו אותם ועל זה סובב הולך כל דיני מסור ומלשין שבש"ס ופוסקים...

As is widely known, in times of old in places far away, no person had any assurance in the safety of his life or money because of the pirates and bandits, even if they took upon themselves the form of government. It is known that this is true nowadays in some places in Africa where the government itself is grounded in theft and robbery. One should remind people of the kingdoms in Europe and particularly our ruler the Czar and his predecessors, and the kings of England, who spread their influence over many lands in order that people should have confidence in the security of their body and money. The wealthy do not have to hide themselves so that others will not loot or kill them. **On all of this [the presence of looting and killing] hinges the rules of informing [moser] and slandering [malshin] in the talmud and later authorities, as I will explain infra: These rules apply only to one who informs on another to bandits and so endangers that person's money and life, as these bandits chase after the person's body and money, and thus one may use deadly force to save oneself.**

17. Tzitz Elieer 19:52

The screenshot shows a web browser window with the URL www.sefaria.org/sheets/52445. The page content is in Hebrew and appears to be a list of items or a document with two columns of text. The browser's taskbar at the bottom shows the system time as 3:19 PM on 6/15/2017.

Even in the understanding of the secular court system it appears that there is a difference between primitive and enlightened governments as is noted by the Aruch Hashulchan in Choshen Mishpat 388:7 where it states that "every issue related to informing found in the Talmud and poskim deals with those far away places where no one was secure in his money or body because of the bandits and pirates, even those who had authority, as we know nowadays in places like Africa" such is not the case in Europe, as the Aruch Hashulchan notes. ... I write this as a notation of general importance in the matter of the laws of informing

18. Rabbi Ezra Batzri Dinnai Mamonut 4:2:5n.1 at page 86.

Do not be surprised by the rules in this chapter, and think that they are inapplicable nowadays since governments are enlightened and democratic, a beacon for people to travel. This should be thought true of only by the very naive, as even in democracies, in truth when there is a matter that involves the government, the matter is treated as out of the normal protocol as happens when matters relate to security of the state. All rules of informing are applicable even currently. Anyone who knows and understands and sees not only what is externally visible, and what previously was, will see that only the external appearance has changed -- the outside has changed -- but the central characteristic [of government] has not changed. Even if they bring all matters to court, it is clear that, through interrogation and the police, government can destroy people and in many places they do, in fact, destroy people.

19. Iggrot Moshe, Choshen Mishpat 1:8.

I received your letter with regard to an evil doer who came into a kosher factory and forged the kosher symbol, placed it on non-kosher items, which he sold to Jews as kosher. The question is can one inform on him to the secular authorities who will judge him severely with either a fine or prison, or must the rabbis judge him according to Jewish law? In my opinion, even though his sin is great, and he shows no repentance, nonetheless so long as we cannot say that the Jewish judges cannot judge him, one may not turn the matter over to the secular authorities.... In addition, since it is certain that the secular authorities will adjudicate the matter through incarceration or a fine inconsistent with Jewish law, one must be fearful of the prohibition of informing, as it is prohibited to inform on a Jew to the secular authorities, whether through danger to his body or his money, even if he be a sinner.

20. Rema, Choshen Mishpat 369:11

דלא אמרינו דינא דמלכותא אלא בדבר שיש בו הנאה למלך, או שהיא לתקנת בני המדינה, אבל לא שידונו (בדיני גויים, דאם כן בטלו כל דיני ישראל (מהרי"ק שרש קפ"ח בשם רשב"א).